

Ofiarowanie Najświętszej Maryi Panny

Całe piękno i wdzięk Maryi —
była pełna piękna na duszy i na
ciele — były dla Pana. Taka jest
teologiczna treść święta
Ofiarowania Najświętszej Maryi
Panny.

21-11-2017

Lata dzieciństwa Najświętszej Maryi
Panny były milczące jak Jej pokora.
Pismo Święte całkowicie pomija ten
temat milczeniem. Niemniej jednak,

chrześcijanie pragnęli poznać
bardziej szczegółowo życie Maryi.
Było to uprawnione pragnienie. I tak
jak Ewangelie zachowują milczenie
aż do chwili Zwiastowania, ludowa
pobożność, zainspirowana różnymi
ustępami Starego i Nowego
Testamentu, szybko wypracowała
kilka prostych opowieści
przedstawianych w sztuce, w poezji i
w chrześcijańskiej duchowości.

Jednym z tych epizodów, chyba
najbardziej reprezentatywnym, jest
Ofiarowanie Maryi. Maryja została
ofiarowana Bogu przez swoich
rodziców — Joachima i Annę — w
Świątyni Jerozolimskiej, tak samo jak
inna Anna, matka proroka Samuela,
ofiarowała swojego syna na służbę
Bogu w Przybytku, w którym
objawiała się Jego chwała (cfr. 1 Sm
1, 21-28). Tak samo też w wiele lat
później Maryja i Józef zanieśli nowo
narodzonego Jezusa do Świątyni,

żeby ofiarować Go Panu (cfr. Łk 2, 22-38).

Ściśle rzecz biorąc, nie istnieje historia tych lat życia Maryi Dziewicy, tylko to, co przekazała nam tradycja. Pierwszy tekst pisany odnoszący się do tego wydarzenia — na nim opierają się liczne świadectwa późniejszej tradycji — to *Protoewangelia Jakuba*, apokryficzny tekst z II wieku. Apokryficzny, to znaczy, nienależący do kanonu ksiąg natchnionych przez Boga, co jednak nie wyklucza faktu, że niektóre z tych opowieści zawierają pewne prawdziwe elementy. Istotnie, po usunięciu prawdopodobnie legendarnych szczegółów Kościół włączył to wydarzenie do liturgii: najpierw w Jerozolimie, gdzie w 543 roku poświęcono bazylikę Najświętszej Maryi Panny (Nowej) na pamiątkę Ofiarowania. W XIV wieku święto przeszło na Zachód, gdzie jego

liturgiczne obchody ustalono na 21 listopada.

Maryja w Świątyni. Całe Jej piękno i Jej wdzięk — była pełna piękna na duszy i na ciele — były dla Pana. Taka jest teologiczna treść święta Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny. I w tym sensie liturgia odnosi do Niej kilka zdań ze świętych ksiąg: *w świętym Przybytku, w Jego obecności, zaczęłam pełnić świętą służbę i przez to na Syjonie mocno stanęłam. Podobnie w mieście umiłowanym dał mi odpoczynek, w Jeruzalem jest moja władza. Zapuściłam korzenie w sławnym narodzie, w posiadłości Pana, w Jego dziedzictwie* (Syr 24, 10-12).

Tak samo jak Jezus, kiedy był ofiarowany w Świątyni, Maryja żyła dalej normalnym życiem z Joachimem i Anną. Tam, gdzie była Ona — poddana swoim rodzicom, wzrastała, aż stała się kobietą — tam

była *Pełna łaski* (Łk 1, 28), z sercem gotowym do całkowitej służby Bogu i wszystkim ludziom z miłości do Boga.

Najświętsza Maryja Panna dojrzewała wobec Boga i wobec ludzi. Nikt nie zauważył niczego niezwykłego w Jej zachowaniu, chociaż bez wątpienia podbijała serca tych, którzy byli wokół Niej, dlatego że świętość zawsze przyciąga, tym bardziej w przypadku Tej, która była Cała Święta. Maryja była uśmiechniętą, pracowitą, zawsze pogrążoną w Bogu dziewczyną, i wszyscy dobrze się przy Niej czuli. W chwilach modlitwy, jako dobra znawczyni Pisma Świętego, z pewnością nieraz powtarzała prorocтва, które zapowiadały nadejście Zbawiciela. Uczyniła je swoim życiem, przedmiotem refleksji, motywem swoich rozmów. To wewnętrzne bogactwo rozlało się później w

Magnificat, wspaniałym hymnie, który wygłosiła, usłyszawszy pozdrowienie swojej kuzynki Elżbiety.

Wszystko w Dziewicy Maryi było nastawione na Przenajświętsze Człowieczeństwo Jezusa Chrystusa, prawdziwą Świątynię Boga. Święto Jej ofiarowania wyraża tę wyłączną przynależność Naszej Pani do Boga, całkowite poświęcenie Jej duszy i Jej ciała tajemnicy zbawienia, która jest tajemnicą zbliżenia Stworzyciela do stworzenia.

*Wyrośłam jak cedr na Libanie i jak cyprys na górach Hermonu.
Wyrośłam jak palma w Engaddi, jak krzewy róży w Jerychu, jak wspaniała oliwka na równinie, wyrośłam
wyrośłam w górę jak platan (Syr 24, 13-14).* Najświętsza Maryja Panna sprawiła, że wokół niej rozkwitła miłość do Boga. Dokonała tego niepostrzeżenie, dlatego że Jej

uczynki były to sprawy codzienne,
rzeczy drobne, pełne miłości.

J. A. Loarte

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/zycie-
maryi-iii-ofiarowanie-najswietszej-
maryi-panny/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/zycie-maryi-iii-ofiarowanie-najswietszej-maryi-panny/) (08-08-2025)